

- b) jos hankintaviranomaisella on tällainen velvoite mutta se ei noudata sitä, onko tuomioistuimella riittäviä perusteita todeta, että kyseisen hankintaviranomaisen toiminta on lainvastaista, koska se ei takaa menettelyn avoimuutta ja objektiivisuutta ja koska se ei ole pyytänyt hakijalta todisteita tai koska se on laiminlyönyt tehdä omasta aloitteestaan päätöksen siitä, onko keskenään sidoksissa olevien henkilöiden henkilökohtainen tilanne saattanut vaikuttaa tarjouspyyntömenettelyn lopputulokseen?
- 4) Onko kolmannessa kysymyksessä mainitut oikeussäännöt ja SEUT 101 artiklan 1 kohta (yhdessä tai erikseen, mutta rajoittumatta näihin oikeussääntöihin) tuomion 12.3.2015, eVigilo (C 538/13, EU:C:2015:166), tuomion 21.1.2016, Eturas ym. (C-74/14, EU:C:2016:42) ja tuomion 21.7.2016, VM Remonts ym. (C-542/14, EU:C:2016:578) valossa ymmärrettävä ja onko niitä tulkittava siten, että
- a) jos tarjoaja (muutoksenhakija) on saanut tiedon siitä, että jommankumman keskenään sidoksissa olevan tarjoajan (tarjoaja A) jättämä hinnaltaan alin tarjous on hylätty, ja siitä, että toinen tarjoaja (tarjoaja B) on valittu sopimuspuoleksi, ja kun otetaan huomioon muutkin olosuhteet, jotka liittyvät näihin tarjoajiin ja niiden osallistumiseen tarjouspyyntömenettelyyn [se, että (tarjoajien A ja B) hallintoelinten kokoonpano on sama; se, että niillä on sama emoyhtiö, joka ei osallistunut tarjouspyyntömenettelyyn; se, että tarjoajat A ja B eivät kertoneet keskinäisistä sidoksistaan hankintaviranomaiselle eivätkä antaneet lisäselvitystä näistä sidoksista muun muassa siksi, että niistä ei ollut esitetty tiedusteluja; se, että tarjoaja A esitti tarjouksessaan epäohdonmukaisia tietoja siitä, olivatko ehdotetut kuljetusajoneuvot (jätteidenkeruukuorma-autot) EURO V -standardin mukaisia; se, että tarjoaja, joka jätti hinnaltaan alimman tarjouksen, joka hylättiin siinä todettujen puutteiden vuoksi, ei aluksi riitauttanut hankintaviranomaisen kyseistä päätöstä ja toiseksi teki asiaa alimmassa oikeusasteessa käsitelleen tuomioistuimen tuomiosta valituksen, jossa väitettiin muun muassa, että sen tarjouksen hylkääminen oli lainvastaista, jne.], eikä hankintaviranomainen ole ryhtynyt toimenpiteisiin minkään näiden olosuhteiden osalta, ovatko nämä olosuhteet sellaisenaan riittäviä peruste sille, että muutoksenhakuelin hyväksyy vaatimukset, joiden mukaan sen olisi todettava hankintaviranomaisen toiminta, joka ei takaa menettelyn avoimuutta ja objektiivisuutta, lainvastaiseksi, ilman, että se lisäksi velvoittaisi muutoksenhakijan esittämään konkreettista näyttöä siitä, että tarjoajat A ja B toimivat vilpillisesti?
- b) tarjoajat A ja B eivät ole osoittaneet hankintaviranomaiselle, että ne kilpailevat aidosti ja vilpittömästi tarjouspyyntömenettelyssä, pelkästään sillä perusteella, että tarjoaja B jätti vapaaehtoisesti ilmoituksen, jossa todettiin, että se esitti tarjouksen vilpittömästi, tarjoaja B sovelsi laadunhallintastandardeja osallistuessaan tarjouspyyntömenettelyyn ja näiden tarjoajien jättämät tarjoukset eivät olleet muodoltaan eivätkä sisällöltään samanlaisia?
- 5) Voidaanko keskenään sidoksissa olevien toimijoiden (joilla on sama emoyhtiö), jotka osallistuvat erikseen samaan tarjouspyyntömenettelyyn, jonka arvo ylittää kansainvälisen tarjouspyyntömenettelyn arvon ja jossa hankintaviranomaisen toimipaikka ja palvelujen suorituspaikka sijaitsevat toisen jäsenvaltion (Latvian tasavallan) läheisyydessä, toimien arvioitiin soveltaa lähtökohtaisesti SEUT 101 artiklaa, sellaisena kuin sitä on tulkittu unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä, kun otetaan huomioon muun muassa yhden näistä tarjoajista vapaaehtoisesti antama ilmoitus vilpittömästä kilpailusta?

⁽¹⁾ Julkisia rakennusurakoita sekä julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 31.3.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/18/EY (EUVL 2004, L 134, s. 114)

⁽²⁾ Julkisia tavaranhankintoja ja rakennusurakoita koskeviin sopimuksiin liittyvien muutoksenhakumenettelyjen soveltamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 21.12.1989 annettu neuvoston direktiivi 89/665/ETY (EYVL 1989, L 395, s. 33).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Liettua) on esittänyt
18.10.2016 – Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos v. AB
SEB bankas**

(Asia C-532/16)

(2017/C 006/35)

Oikeudenkäyntikieli: liettua

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Vastapuoli: AB SEB bankas

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY⁽¹⁾ 184–186 artiklaa tulkittava siten, että pääasiassa kyseessä olevan kaltaisissa olosuhteissa direktiivissä 2006/112 säädettyä arvonlisäveron vähennysten oikaisumekanismia ei voida soveltaa tapauksissa, joissa alun perin tehtyä arvonlisäveron vähennystä ei olisi voitu lainkaan tehdä, koska kyseinen liiketoimi oli verosta vapautettu maa-alueen luovutusta koskeva liiketoimi?
- 2) Vaikuttaako ensimmäiseen kysymykseen annettavaan vastaukseen se, että 1) arvonlisävero vähennettiin tonttien oston osalta alun perin verohallinnon käytännön vuoksi, jonka mukaan kyseistä luovutusta pidettiin virheellisesti direktiivin 2006/112 12 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuna arvonlisäveron alaisena rakennusmaan luovutuksena ja/tai se, että 2) ostajan alun perin tekemän vähennyksen jälkeen maa-alueen luovuttaja antoi ostajalle arvonlisäveron hyvitysilmoituksen, jossa alkuperäisessä laskussa mainittuja (eriteltyjä) arvonlisäveron määriä oli oikaistu?
- 3) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko pääasiassa kyseessä olevan kaltaisissa olosuhteissa direktiivin 2006/112 184 ja/tai 185 artiklaa tulkittava siten, että kun alun perin tehtyä vähennystä ei olisi voitu lainkaan tehdä siksi, että kyseinen liiketoimi oli vapautettu arvonlisäverosta, verovelvollisen velvollisuuden oikaista tätä vähennystä katsotaan syntyvän välittömästi vai onko sen katsottava syntyvän vasta silloin, kun tuli tietoon, että alun perin tehtyä vähennystä ei olisi voitu tehdä?
- 4) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko pääasiassa kyseessä olevan kaltaisissa olosuhteissa direktiiviä 2006/112 ja erityisesti sen 179, 184–186 ja 250 artiklaa tulkittava siten, että ostojen vähennyskelpoisen arvonlisäveron oikaistut määrät on vähennettävä verokautena, jolloin verovelvollisen velvollisuus ja/tai oikeus oikaista alun perin tehtyä vähennystä syntyi?

⁽¹⁾ EUVL 2006, L 347, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Liettua) on esittänyt 25.10.2016 – UAB "Spika", AB "Senoji Baltija", UAB "Stekutis" ja UAB "Prekybos namai Aistra" v. Žuvininkystės tarnyba prie Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerijos

(Asia C-540/16)

(2017/C 006/36)

Oikeudenkäyntikieli: liettua

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Pääasian asianosaiset

Valittajat: UAB "Spika", AB "Senoji Baltija", UAB "Stekutis" ja UAB "Prekybos namai Aistra"

Vastapuoli: Žuvininkystės tarnyba prie Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerijos (Liettuan tasavallan maatalousministeriön alaisuudessa toimiva kalastusosasto)

Muut osapuolet: Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerija, BUAB "Sedija", UAB "Starkis", UAB "Baltijos šprotai", UAB "Ramsun", AB "Laivité", UAB "Baltlanta", UAB "Strimelė", V. Malinausko gamybinė-komercinė firma "Stilma", UAB "Banginis", UAB "Monistico", UAB "Rikneda", UAB "Baltijos jūra", UAB "Grinvita" ja BUAB "Baltijos žuvis"